

«Το αρχιπέλαγος των ψυχών»

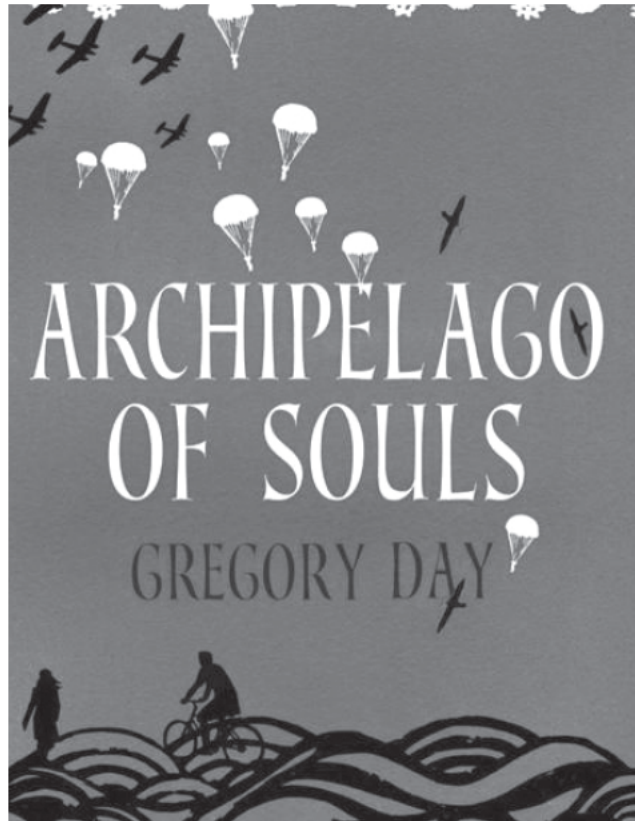
Το νέο βιβλίο του Γκρέγκορι Ντέι για τους ANZAK στην Κρήτη

Ο Γκρέγκορι Ντέι είναι βραβευμένος συγγραφέας, ποιητής και μουσικός που ζει στη Βικτώρια. Ταξίδεψε στην Κρήτη όταν ήταν 21 ετών και εντυπωσιάστηκε από τη φιλοξενία των Κρητικών. Του μιλούσαν συνεχώς για τη μάχη της Κρήτης και το ρόλο των Άνζακ. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία που του δημιούργησε την έντονη επιθυμία να καταγράψει τα γεγονότα που συνέβησαν στο νησί!

Είκοσι χρόνια αργότερα το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Το «Αρχιπέλαγος των ψυχών» ήδη κυκλοφόρησε αυτό το μήνα. Ο Ντέι ήθελε να γράψει όχι απλά ένα βιβλίο για τον πόλεμο, τις μάχες και τους ηρωισμούς. Ήθελε να γράψει για τον πόλεμο στην Κρήτη. «Αυτό που με ενδιέφερε να αποτυπώσω κυρίως, ήταν η 'τραυματισμένη -από τον πόλεμο- ψυχή' του Αυστραλού στρατιώτη...

Ηρωάς του, ο αυστραλός στρατιώτης Γουέσλεϊ Κρες ο οποίος 'ξέμεινε' στην Κρήτη μετά την εισβολή των Γερμανών και την εκκένωση των Συμμαχικών Δυνάμεων. Μετά το τέλος του πολέμου επιστρέφει στο Κίνγκ Αϊλαντ να γλείψει τις πληγές του πολέμου. Με προσοχή προσπαθεί να βρει το δρόμο της αγάπης και της λύτρωσης. Ο Γουέσλεϊ ανακάλυψε τι σημαίνει πραγματική κουλτούρα και για πιο λόγο πολεμούσε. Είχε αποδείξει ότι η εκστρατεία ήταν καταδικασμένη στην αποτυχία. Έπρεπε όμως να βρει έναν λόγο για να πολεμήσει, κι αυτός ο λόγος βρισκόταν μέσα του. Τα κατάφερε, αλλά το μάθημα ζωής ήταν σκληρό!

Ο Ντέι «γοπτεύτηκε» από την Κρήτη κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού-πεζοπορία στο νησί με ένα φίλο, όταν ήταν περίπου 20 χρονών. «Δεν γνώριζα πολλά πράγματα για τα γεγονότα που είχαν συμβεί στο νησί. Κατά τη διάρκεια αυτής της πεζοπορίας συνειδητοποίησα ότι οι τοίχοι στις καφετέριες είχαν φωτογραφίες Αυστραλών στρατιωτών.

Όταν οι Κρητικοί έμαθαν ότι είμαι Αυστραλός μου φέρθηκαν με ζεστασιά και εγκάρδιότητα. Στο φίλο μου που ήταν από το Βερολίνο η αντιμετώπιση δεν ήταν ίδια. Ο Ντέι ερωτεύτηκε το νησί και τους ανθρώπους και η ιστορία του νησιού κίνησε το ενδιαφέρον του.

Δεκαετίες αργότερα, όταν ξεκίνησε να γράφει το «Αρχιπέλαγος των ψυχών», διάβασε ιστορικά βιβλία, ταξίδεψε στην Κρήτη και μίλησε με πολλούς ανθρώπους. Αναζητούσε την αιτία στο ψυχολογικό τραύμα του ήρωά του. Την απάντηση την βρήκε μέσα από μια φράση του ιστορικού Άντονι Μπίβορ, στο βιβλίο «Κρήτη: Η Μάχη και η Αντίσταση».

Ο Μπίβορ μεταξύ άλλων ανέφερε ότι ένα από τα καράβια εκκένωσης, το HMS Imperial, είχε πρόβλημα με το πηδάλιο και αναγκάστηκαν να το εγκαταλείψουν. Όταν οι στρατιώτες εγκατέλειψαν το καράβι, το torpiled για να μην πέσει στα χέρια του εχθρού. Το καράβι βυθίστηκε αλλά δυστυχώς μαζί με αυτό και μερικοί αυστραλοί που ήταν μεθυσμένοι και δεν είχαν αποβιβαστεί... Αυτό το γεγονός ήταν που έκανε μεγάλη εντύπωση στον Ντέι. Ζήτησε πληροφορίες από τον Μπίβορ ο οποίος όμως δεν μπορούσε με βεβαιότητα να θυμηθεί την πηγή του. Ο Ντέι δεν μπορούσε να διασταυρώσει τι συνέβη τελικά στο καράβι... Κάτι όμως που γνώριζε πολύ καλά ήταν ότι μερικοί Βρετανοί αξιωματικοί ήταν προκατειλημμένοι με αυστραλιανά στρατεύματα και τους χαρακτήριζαν απείθαρχους και μεθυστακας.

Πριν μερικά χρόνια, ο Ντέι βρέθηκε σε συνέδριο, όταν ένας ηλικιωμένος digger σηκώθηκε και απευθυνόμενος στο ακροατήριο ρώτησε τι συνέβη στο καράβι. «Ήμουν κι εγώ σε αυτό το καράβι και πιστεύω όπως και αρκετοί φίλοι μου ότι το καράβι αυτό αποτέλεσε έναν υγρό τάφο για αυστραλούς στρατιώτες. Είναι μια ιστορία που πρέπει να ειπωθεί, σκέφτηκε ο Ντέι και αυτό ήταν το σημείο -κλειδί για την ιστορία του βιβλίου του... Μπήκε ο ίδιος στη θέση του ήρωά του... Πως θα αισθανόμουν αν κάποιος από τους φίλους μου, ένας δικός μου άνθρωπος, έχανε τη ζωή του από την ίδια την ομάδα του...

Η ιστορία δεν είναι για τον πόλεμο. Είναι μια μεταφορική προσέγγιση του θέματος για την εμπειρία του πολέμου. Πρόκειται για ένα βιβλίο για τα αινίγματα της μνήμης, τη δημιουργία της ταυτότητας και τη δύναμη του γραπτού λόγου στην θεραπεία των βαθύτερων πληγών.

Έφυγε από τη ζωή ο Άδωνις (Παναγιώτης Μπουλούμπασης)

Πριν μερικές ημέρες έφυγε από κοντά μας ο Άδωνις (Παναγιώτης Μπουλούμπασης), μια πασίγνωστη φυσιογνωμία της παροικίας μας. Ένας άνθρωπος που πολλές δεκαετίες έδινε το παρόν στα παροικιακά δρώμενα με την φωτογραφική μηχανή του και όνειρο ν' αποκτήσει μια μέρα δικό του έντυπο.

Ο γνωστός δικηγόρος και παροικιακός παράγων, κ. Κώστας Βερτζάγιας, έκανε την παρακάτω δήλωση για τον Άδωνι:

«Ο Άδωνις δεν έλειπε από καμιά παροικιακή εκδήλωση. Γραφικός, κάπως εκκεντρικός, πάντα μαχητικός, είχε το θάρρος της γνώμης του, ετοιμόλογος, με πεποίθηση στα πιστεύω του.

Ανένδοτος όταν ήθελε να εκφραστεί, όσο και να προσπαθούσαν να τον φιμώσουν. Υπερήφανος, αισιόδοξος (παρ'λο που δεν είχε ούτε άνθρωπο δίπλα του), πιστός φίλος, έστω καμιά φορά κουραστικός. Λίγο ονειροπόλος, το μεγάλο όνειρό του να κυκλοφορήσει τη δική του εφημερίδα - τη «Κραυγή»...

Έφυγε ξαφνικά, έρημος και μόνος, χωρίς ν' αφήσει κραυγή, όπως πολλά άτομα προχωρημένης ηλικίας που δεν έχουν άνθρωπο να τους φροντίσουν.

Η «Κραυγή» «δεν εκδόθηκε, ούτε πρόκειται να εκδοθεί (παρόλο που υπάρχουν εκατοντάδες χειρόγραφα έτοιμα), αλλά η κραυγή των ανθρώπων σαν τον Άδωνι είναι δυνατή και ακούγεται συχνά τριγύρω μας. Την ακούμε; Μας βαραίνει η σιωπή της κραυγής τους. Θα μας λείψει η παρουσία του από τις διάφορες εκδηλώσεις.»

Την θλίψη όσων είχαν γνωρίσει τον Άδωνι συμμερίζονται οι «συνάδελφοί» του στον «Κόσμο» με την ευχή να είναι ελαφρό το χόμα που θα τον σκεπάσει.

